

faa ret strenge Bestemmelser i denne Retning efter den megen Livl. der har foreligget i Rigsdagskredse, ogsaa her i Dag, om Betimeligheden af oberhovedet at gaa til en saadan Kreditforening. Jeg mener, at det ganske vel vil kunne lade sig gøre. Thi man maa erindre, at ved Hjælp af Kreditforeningen vil vedkommende faa lettere Rentebetingelser. — Amortisationen falder jo her ind under — end de nu kunne faa, da de i Virkeligheden ikke have Afgang til fast Laan uden ad tilfældig Vej. Derfor tror jeg ogsaa, at de kunne staa sig ved at have solide Reserverfundsbestemmelser, og det er opnaaet i tilstrækkelig Grad. Men det forekommer mig, at man gaar for vidt, naar man vedtager Forslaget under Nr. 22, stillet af det ærede Mindretal, idet der der forlanges en 5 pCt.s Ydelse straks. Jeg frygter for, at man derved vil gøre Dannelsen af Foreningen umulig. En anden Sag var det, naar man vilde renoncere paa de højere Bidrag senere, men at forlange 5 pCt. straks og 2 pCt. aarlig senere i en uberegnelig Arrække synes mig at være mere, end man selv paa et solidt Grundlag behøver at gaa til.

Ændringsforslagene Nr. 23 og 24 formener jeg, at jeg ikke behøver at udtale mig om, efter at den ærede Ordfører har forklaret dem. Det ærede 1ste Medlem for 8de Kredts (Breinholt), det ærede Mindretal, antog, at jeg vilde nok kunne anbefale hans Ændringsforslag under Nr. 25, fordi Regeringen jo ogsaa forudsætter, at den vedkommende ikke kan udtræde, før Afdelingen er sluttet. Det har det ærede Medlem for faa vidt Ret i, men det ærede Medlem maa ikke glemme, at Regeringen har ikke de 10 pCt. Naar man altsaa forlanger, at vedkommende skal lade 10 pCt. tilbage i Reserverfonden, saa mener jeg ogsaa, at man kan lade ham have Ret til at udtræde ogsaa med Kvittering af det solidariske Ansvar; ellers bliver det, som den ærede Ordfører for nævnte, at man putter dem i den sorte Gryde og lader dem blive der, i alt Fald stopper man dem ganske vist paa en Maade, som er lidet heldig, naar man oberhovedet nægter dem at gaa ud. De 10 pCt. synes mig at være en ganske alvorlig Bøde for at gaa ud af en Kreditforening, og det forekommer mig, at man meget vel kunde nøjes med det.

Saa er der det interessante Spørgsmaal om Revisionen. Der staar i Lovforslaget: „2 Revisorer, hvis Valg stadfæstes af Indenrigsministeriet“. Nu er der et æret Medlem, som vil have, at de skulle vælges af Indenrigsministeren. Jeg ser nu ikke saa overordentlig stor Forskel paa disse

to Bestemmelser, om de skulle vælges, eller Valget skal stadfæstes af Indenrigsministeren; men jeg er for Resten enig med den ærede Ordfører i, at naar Ministeren skal vælge dem, kommer Sagen til at staa noget anderledes end tænkt, og jeg maa faa kræve noget mere. Jeg vil ikke vælge Revisorerne, naar jeg ikke tillige bestemmer deres Løn. Det vil man se, at der er god Forstaaelse i; for jeg vil ikke være udsat for, at Kreditforeningen siger: Vi ville give hver af Revisorerne 100 Kr., vær's go', behag at vælge dem. Det gaar jeg ikke ind paa. Skal jeg vælge Revisorerne, hvad der ikke er en ukendt Bestemmelse, saa maa jeg ogsaa kunne sige, hvad de skulle have i Løn. Jeg finder ikke Anledning til at gaa dertil, i alt Fald kunde man nøjes med denne. Men det maa jeg bestemt hævde, at skal Ministeren vælge Revisorerne, saa skal Foreningen ikke have Lov til at bestemme en ussel Løn for dem. Til det ærede 4de Medlem for 1ste Kredts (Oct. Hansen) vil jeg sige, at jeg vil være meget tilbøjelig til at vælge en Revisor inden for Indenrigsministeriets Kredts, men jeg skal nok passe paa, at det ikke bliver, som det ærede Medlem saa haanlig siger, en Kontorist, jeg skal nok sørge for, at det bliver en habil Mand. Og saa skal jeg sige til det ærede Medlem, at der ikke er saa faa Foreninger, der ere komne til mig og have bedt om at faa en Revisor fra Indenrigsministeriet, fordi de ansaa sig for ret vel betryggede ved at have en saadan.

Der er for mig formentlig kun tilbage at nævne Ændringsforslagene under Nr. 29 og 30, og der finder jeg, at Nr. 29 kan der ikke erindres noget imod i nogen Retning, medens jeg rigtigt nok mener, at Nr. 30 ikke burde vedtages.

Ordføreren (P. G. C. Jensen):
Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Første Viceformand (Steffensen):
Den ærede Ordfører har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (P. G. C. Jensen):
Jeg vil tillade mig at gøre opmærksom paa, at jeg glemte at udtale mig angaaende de Ændringsforslag, der ere stillede uden for Betænkningen af det ærede 4de Medlem for Kjøbenhavn (Oct. Hansen), to Ændringsforslag, om hvilke jeg ganske kort skal sige, at jeg tillader mig at tilraade dem begge.

Første Viceformand (Steffensen):
Da jeg antager, at vi ikke kunne naa at blive